

שפתים הוא שיאמרו שבא עליה, מוכן שאי אפשר שזוהי כוונת התוספתא שדווקא בא עליה, וע"כ שהברייתא מוסיפה על המשנה דגם בבעל כך. ויש להאריך בזה, אך אין נפ"מ לדינא, כי אין שיטה כזו בראשונים שבנטען בלבד מותר לכתחילה. מכל הלין טעמים נראה לע"ד שמותר לסדר להם חו"ק. וצריך להמציא להם קודם לזה תוכרות בעברית ובגרמנית על טהרת המשפחה בישראל, כדי שידעו מה זאת ויחיו בטהרה.

ו. שבתי והתבוננתי בענין זה, והנה קשה בעיני שהבי"ד הקילו כל כך לגייר רק בכדי שלא להפסיד עבודתה, ואם אמנם צדדתי שהיה ראוי לגיירה משום טעמו של הרמב"ם ז"ל, אך ממרוצת דברי כ"ת אני מקבל את הרושם שהבי"ד לא ירדו לכך כלל, ואעפ"כ קיבלוה.

ואמנם הלכה כדברי האומר כולם גרים הם, ואעפ"כ חוכך אני בגירות כזו בימינו, דבימי חז"ל ובימי הפוסקים ז"ל כמעט לא היה מקום בתוך עדת ישראל ליהודי עברייני, והנכרי שהתגייר אעפ"י שהיתה לו פנייה חומרית, היינו יכולים לקבל לרצינית את הסכמתו לשמור את המצוות, כי אחרת כמעט שחיו לא היו חיים, אבל בימינו לדאבוננו, שהמצב כ"כ פרוץ, שיהודים שעפ"י הדין הם בכלל פושעי ישראל, הרבה מהם הם מנהיגים של הקהלות, ואף מנהיגי האומה, מה נחשב לנכרי זה לומר בפיו שהוא מקבל יהדות, ולמה ישמרו את המצוות כשכל כך הרבה יהודים אינם שומרים, באופן שיש אומדנא שהקבלה מסופקת כשסבת הגירות היא חיצונית, ומכיון שיש לדון שגרים כאלה הם גירי ספק, הרי משתנה הדין, שאם יבואו לפנינו לגיירים יש לנו להמנע, שהרי אנו מכניסים את הנפש הזאת באיסורים חמורים ואנו נותנים מקום לתערובת זרע ספק נכרי בישראל. ובשלמא אם הוא איש המתגייר לישא ישראלית, החשש איננו כל כך מהצד הזה האחרון, לפי שהבנים כשרים בלי גירות לדעת רוב הפוסקים, אבל אם המתגיירת היא אשה, הרי החשש גדול מאד מלבד החשש הראשון.

ואמנם בנוגע לאיסור של לא תתחתן, הנה לדעת הרמב"ם קודם הגירות יש ודאי לא תתחתן במלקות, וי"ל דמוטב לגייר ואז יהא רק ספק נומה גם לדעת הרמב"ם דכל הספיקות מדבריהם], אך יש לומר דבספק גוי או ספק גויה מודה הרמב"ם דמה"ת לחומרא, דביומא פ"ד ב' אמרינן מחצה על מחצה ישראל למאי הלכתא אמר ר"ל לניזקין, ואמאי לא אמר דמחצה על מחצה ישראל מן התורה אף דאסור מדרבנן שישא ישראלית או שתנשא לישראל, משא"כ ברוב עכו"ם, וע"כ דבזה הכל מודים שאסור מן התורה, ובאמת יש לומר מן הסברה דלא שייך כאן הכלל של הרמב"ם דספק תורה לקולא מן התורה, דזה שייך, למשל, בחתיכה ספק חלב ספק שומן, אתה אומר שמן התורה כאילו היא שומן ואין כאן איסור תורה, דשיטת הרמב"ם שייך בדבר שהוא ספק איסור ספק היתר בלבד, וכיון שהוא ספק אתה מסלק את האיסור,

קלז